

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917010003
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7917010003.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Trebišov v zložení z predsedu Mgr. Jozefa Nadzama a prísediacich Ing. Jána Petra a Bc. Vladimíra Kočiša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.3.2019

rozhodol:

Obžalovaného N. S., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom
K., S. H. 3, bez prihlásenia
K., S. C. XX, doručovacia
adresa K., J. K. XXXX/XX

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 103/14 zo dňa 19.11.2015, ktorý mal spáchať tak, že po vzájomnej dohode s už právoplatne oslobodeným W. K. a K. F., od novembra 2013 v obci A., v I. a na ďalších miestach v okrese T. a K., požadovali od A. F. vyplatenie sumy 22.000,- €, pričom na dosiahnutie svojho cieľa ho zastrášovali tým, že mu ukážu, čo je mafia a že mu podpália auto, pričom poškodený po tom, čo na neho dňa 29.12.2013 K. F. v obci A. vytiahol nôž a povedal mu, že „ho podreže a vyberie z neho hurky“, im dňa 30.12.2013 odovzdal v kaviarni K. v OC U. v K. sumu 7.000,- €, pritom mu bolo povedané N. S., že zvyšných 15.000,- € im vyplatí, keď predá byt v R., k vyplateniu však nedošlo, z dôvodu zistenia W. K. a K. F. a obžalovaného N. S., že na prípade pracuje polícia, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného A. F., nar. X.XX.XXXX, bytom K. V., P. XX/X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 23.11.2015 obžalobu sp. zn. 1 Pv 103/14 zo dňa 19.11.2015 na obžalovaných N. S., W. K. a K. F. pre skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania, spáchaný formou spolupáchateľstva.

Vec sa viedla na tunajšom súde pod sp. zn. 5T/182/2015.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.3.2016 obžalovaný N. S. navrhol, aby s prokurátorom konal o dohode o vine a treste, prokurátor navrhol, aby súd vrátil vec obžalovaného N. S. na konanie o dohode

o vine a treste v časti týkajúcej sa iba tohto obžalovaného, preto súd podľa § 255 ods. 3 Tr. poriadku uznesením vrátil vec obžalovanému N. S. prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 Tr. poriadku.

Po vrátení veci prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste na tunajšom súde napadol návrh na schválenie dohody o vine a treste medzi obžalovaným N. S. a prokurátorom pod sp. zn. 7T/80/2016, pričom súd túto dohodu neschválil, pretože v konaní mal byť uložený súhrnný a nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom obžalovaný s prokurátorom dohodli trest podmienený bez toho, aby sa ukladal trest súhrnný.

Vzhľadom k neschváleniu dohody o vine a treste súdom, súd uznesením zo dňa 29.3.2016 podľa § 21 ods. 3 Tr. poriadku v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 5T/138/2015 k trestnej veci pripojil trestnú vec sp. zn. 5T/182/2015, ďalej sa konanie viedlo po tomto rozhodnutí okresného súdu proti obžalovaným W. K. a N. S..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2016 súd podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku konanie proti obžalovanému N. S. vylúčil zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie pre jeho neprítomnosť a nemožnosť predvolať ho na hlavné pojednávanie.

Rozsudkom sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 5.1.2017, obžalovaný W. K. bol podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona oslobodený spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 103/14, zo dňa 19.11.2015, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a poškodený A. F. bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Prokurátor podal voči tomuto rozhodnutiu súdu odvolanie a Krajský súd v Košiciach zamietol.

Po vylúčení konania proti obžalovanému N. S. sa konanie na tomto súde vedie pod sp. zn. 5T/1/2017.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Z výsluchu obžalovaného N. S. v prípravnom konaní vyplynulo, že poškodeného nemohol vydierať, pretože o celej veci jednal s W. K., uviedol, že tak isto pozná inžiniera N., s ktorým je v kamarátskom vzťahu a chodia spoločne na rodinné dovolenky, K. mu tvrdil, že jeho firma spoločne s F. má pohľadávku voči spoločnosti X.. N., K. núkal horibilné čiastky, ako odmenu za vybavenie svojej pohľadávky, keďže sa tejto nemohol domôcť od N. a v rámci dobrých vzťahov s X.. N. sa urobila predbežná ústna dohoda, že firma JP I. X.. N., túto pohľadávku vyrovná voči firme K., pričom sa dospelo k záveru, že čiastku vo výške asi 44.800,- € uhradí firma prostredníctvom nehnuteľnosti v R.. Potvrdil, že sa stretli vo firme X.. N., on, X.. N., A. F., riešili túto pohľadávku, pritom K. tvrdil, že ide o jeho pohľadávku a chcel s ňou pomôcť, K. sľúbil F. za realizáciu a vymoženie tejto pohľadávky 50% z ceny diela, čo bolo vo výške 22.000,- €, keď už došlo k urovnaniu pohľadávky prepisom bytu v R. na F., začalo mu byť jasné, že nemá kto zaplatiť odmenu 22.000,- €, pretože K. sa stratil, F. vytiahol na neho J., preto prišli za ním do K. pred prepisom bytu aby sa nejako dohodli, stretli sa v OC U., kde J. mu povedal, že za vybavenie pohľadávky nebola dohoda o zaplatení 22.000,- €, pričom nebola to pohľadávka spoločná, a to K. s F., ale iba poškodeného F.. Nakoniec sa to skončilo tak, že J. povedal, že bude potrebné vyvolať stretnutie, kde prídu všetci, a to K., F., J., F. a on, a pokiaľ to všetko vymyslel K., tak nech bude zodpovedný a tie peniaze za vybavenie pohľadávky zaplatí. Uviedol, že sa stretli s F. a J. iba raz, potom sa mali všetci stretnúť aj s K., ale K. sa pred nimi schovával, F. sa na veciach veľmi nezúčastňoval, pretože takýmto veciam, ako účtovníctvo, sa nerozumie. Obžalovaný uviedol, že K. asi všetko nedomyslel, s tým, že ho F. bude počúvať, ale nevyšlo mu to, potom ešte stretol F. v J. pred K. a hovoril o tom, ako to K. celé skombinoval, pre neho to bolo tak, že K. chcel poriešiť pohľadávku za 22.000,- €, pričom vychádzal z informácii od K., že sú s F. spoločníci a spoločne mu zaplatia, keď vymôže predmetnú pohľadávku. V. uviedol, že dňa XX.XX.XXXX mu A. F. nedal žiadne peniaze, tak isto tvrdil, že komunikoval s poškodeným o tom, či zaplatí za to, čo bolo dohodnuté s K., a to polovicu z vymoženej pohľadávky, ale poškodeného nevydieral. Tak isto tvrdil, že nevie, že za jeho prítomnosti sa K. F. A. F. nevyhrážal a nevie o tom, že by na neho vytiahol nejaký nôž. Tvrdil, že s F. sa chcel nejako dohodnúť na vyplatení sľúbenej sumy, ktorej vyplatenie sľúbil obžalovaný K., keďže túto pohľadávku nemohli vymôcť od X.. N. za dva roky. Obžalovaný tvrdil, že F. sa nikdy nevyhrážal, aj keď sa niekto odvolával na neho, tak o tom nemal vedomosť, aj keď to mohlo tak vyzeráť z iného pohľadu.

Pôvodne obžalovaní W. K. a K. F. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a nevypovedali.

Z výsluchu svedka poškodeného A. F., z výsluchu svedka poškodeného A. F., ktorého mali obžalovaný vydierať, v prípravnom konaní vyplynulo, že s W. K. sa pozná od malička, pretože vyrastali v jednej dedine, asi pred šiestimi rokmi sa začali viac kamarátiť a začali spolu podnikáť. Obžalovaný W. K. bol konateľom spoločnosti W. - T. s. r. o., a niekedy pred tromi alebo štyrmi rokmi dozadu vykonávali stavebné práce pre X.. S. N., respektíve JP I. s. r. o. K., prácu riadne vykonali a vyfakturovali a X.. N. im nevyplatil dlžnú sumu asi vo výške 44.000,- Eur, pričom X.. N. túto sumu nikdy nespochybňoval. Uviedol, že s W. K. chodili spoločne za pánom N., aby im vyplatil dlžné peniaze, ale tento im uvádzal, že momentálne nemá prostriedky na zaplatenie dlhu. V lete roku 2013 vycestoval pracovne do J.. V tom čase už s obžalovaným W. K. nepodnikal, ale nerozhádali sa, predtým ale uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky s tým, že pohľadávka voči X.. S. N. prešla z RB X. s. r. o. D. D., konateľom ktorej bol W. K. na S. F., otca poškodeného, a to vo výške 47.677,26 Eur. Niekedy na jeseň roku 2013 mu zavolať obžalovaný K. s tým, aby sa stretli a pri stretnutí mu uviedol, že má kamarátov, ktorí sú schopní vymôcť predmetný dlh od pána N., za čo budú chcieť požičať 5.000,- Eur až 7.000,- Eur, na čo mu povedal, že keď sa im to podarí, tak mu tie peniaze, čo chcú požičať dá, respektíve mu ich už nemusia vrátiť. O pár dní na to mu zavolať muž, predstavil sa ako J., teda obžalovaný S.. Dohodli sa na tom, že sa stretnú pred firmou S. N., k čomu aj došlo. V K. pred firmou pána N. sa stretli on i N. S. a K. F. a následne išli za pánom N.. Predtým sa ho S. pýtal, či platí to, čo povedal W. K., zrejme myslel na to, čo mu povedal K., že mu dá tých 5.000,- Eur až 7.000,- Eur a v tom čase nevedel, že by to malo byť 50% z pohľadávky. V kancelárii sa S. bavil s N. ohľadne dlžnej sumy, či mu je dlžný a či túto sumu vyplatí, N. znovu opakoval, čo celé tie roky, že keď bude mať peniaze, tak to vyplatí, dlžnú sumu nenamietal. Boli tam spoločne asi pol hodinu, následne opustili kanceláriu pána N., na parkovisku sa bavil s S. o tom, že za aký čas vybaví vyplatenie peňazí, na čo odpovedal, že do týždňa a on S. povedal, že keď sa tak nestane, bude si to riešiť znovu po svojom. S. sa ho spýtal, či za vybavenie dlhu platí tých 50 %, čo mu sľúbil W. K., na čo mu hneď povedal, že s tým nesúhlasí, že s W. K. sa hovorilo o sume 5.000,- eur až 7.000,- Eur, na čo S. reagoval tak, že si to vybaví s K.. Večer na to sa stretol s W. K. a pýtal sa ho na odmenu za vymoženie pohľadávky od N., kde S. si pýta 50 % z dlžnej sumy, W. K. mu na to povedal, že bude tak, ako on hovorí, teda 5.000,- Eur až 7.000,- Eur. Asi po týždni volal S., že nech to nechá tak, že si to s pánom N. porieši sám, na čo mu S. povedal, že sa mu to samému nepodarí a následne už za N. chodil sám. S. N. sa dohodol na nejakom pozemku, z ktorého napokon nebolo nič, ale chceli to spoločne vyriešiť, aby sa pohľadávka nejako vyrovnala, napriek tomu S. stále otravoval pána N., preto oslovil svojho kamaráta K. J., ktorý má väčšie slovo, nech S. vysvetlí, že nech ho nechá tak, že je ochotný zaplatiť za ten týždeň čo riešili veci s N., a to ich náklady a vysvetlil K. J. o čo ide. Poškodený uviedol, že nakoniec s N. doriešil vysporiadanie pohľadávky tým, že na neho prepíše byť v R., čo bolo asi v novembri alebo decembri 2013, pričom niekedy v tom čase zhorelo W. K. auto v I. pred bytovým domom. Uviedol, že v tom čase boli s W. K. kamaráti, pýtal sa ho, či mu nevie pomôcť s K. F., aby ho K., teda F. a S. nevydierali, na čo mu povedal, že sa pokúsi, rozišli sa tak, že ešte tých 5.000,- Eur až 7.000,- Eur by vedel dať, len nemal hotovosť od pána N., ale iba byť, a na druhý deň bol umývať auto pri prameni v K. V., kde prišiel W. K. s K. F., kvôli tomu, čo predtým hovorili, že by mu pomohli, na čo K. F. povedal, že pôjde za nimi aby mu dali pokoj, ale že to nebude robiť pre jeho modré oči. On im uviedol, že keď bude mať peniaze, tak sa im ozve. Na to volal K. J., aby mu v tom pomohol, že pýtajú stále od neho 22.000,- Eur, následne sa stretli na A., potom išiel K. J. k nim domov, kde sa rozprávali ohľadne peňazí, taktiež sa stretli v J. na Q. na F., kde sa stretli on, K. J., K. F. a W. K., tu sa s W. K. pohádal, kde mu tento vykričal, že keď zhorelo auto jemu, tak zhorí aj F., potom sa na stretnutí v I. pred pizzériou O., kde prišiel W. K., S. a F. na K. vozidle D., S. vystúpil z auta, spolu sa rozprávali, prechádzali sa po ulici, S. mu vravel, že idú za K. J. poriešiť to, ale že to aj tak bude tak, ako oni povedia a že tie peniaze im dá. Na to všetci traja odišli do J., on telefonicky zostal v spojení K. J., pričom sa dohodli, že sa stretnú na A. na pumpe. P. na A. v obci A. sa míňal v protismere s vozidlom W. K., zastavil na autobusovej zastávke, keďže mu blikali, na to sa oni s vozidlom otočili a prišli za nim na zastávku. S. cez otvorené dvere mu rozprával, že boli za K., kde sa dohodli, že má zaplatiť peniaze, ale že zvyšok mu povie K. J., na čo vystúpil z vozidla F. a hovoril mu niečo v tom zmysle, že nech sa ho nesnaží oklamať a z vnútorného vrecka koženej bundy vytiahol nôž v puzdre a uvádzal, že ho podreže a vyberie z neho hurky, na to všetci traja odišli preč, on išiel na pumpu na A. za K. J., kde mu tento povedal, že treba zaplatiť nejaké peniaze, aspoň 7.000,- Eur, na čo mu uviedol, že peniaze nemá, že musí tieto pýtať od otca. Uviedol, že si nespomína, či hovoril K. J., že F. na neho vytiahol nôž. Spoločne išli domov za jeho otcom, následne s otcom išli do V. D. v T., kde tento vybral 7.000,- Eur v hotovosti, následne spoločne s K. J. išli do baru K. v K., nachádzajúci sa v obchodnom centre U., kde už

čakal S., F. a odovzdal S. do ruky 7.000,- Eur. Po čase sa stretol s S. v J. pred K., kde sa ho pýtal, kedy budú zvyšné peniaze, že vie, že to zorganizoval K. a malo sa jednať o zvyšok sumy do 22.000,- Eur. Poškodený tvrdil, že neskôr na jar, pred jeho domom v noci chodili na striedačku raz S., raz K., svietili mu do okien. Poškodený uviedol, že o tom, že je vydieraný a že podal trestné oznámenie povedal rodičom a nevie, že by o tom hovoril aj niekomu inému, možno že to povedal K. J.. Uviedol, že po tom, čo zhorelo K. motorové vozidlo a stretli sa na A., tento mu dal odkaz od S. a F., že tie peniaze treba vyplatiť a že nemá kontaktovať políciu. Tvrdil, že K. sa mu pri tomto rozhovore nevyhrážal. Rovnako uviedol, že pokiaľ mu na stanici Q. v J. K. uvádzal, že keď zhorelo auto jemu, tak zhorí aj F. uviedol, že nevie povedať, či mu to K. oznámil alebo sa mu tým vyhrážal, ale on to poňal ako vyhrážku. Pokiaľ ide o stretnutie na A. s K., keď mu tento uvádzal, že keď sa chce hrať na mafiána, tak oni mu ukážu, čo je mafia. Uviedol, že to vnímal ako odkaz od S. a F. sprostredkovaný W. K.. Poškodený uvádzal, že najviac sa obával toho, čo robili S. a F., miesto toho, čo rozprával K.. Na hlavnom pojednávaní A. F. v podstate uvádzal tie isté skutočnosti, pričom ďalej dodával, že so svojimi ťažkosťami sa zdôveril svojim rodičom aj kamarátke pani Z., iným osobám o tom nerozprával. Uviedol, že pri stretnutí u svojho otca, kde bol prítomný aj J. nevie, či povedal konkrétne J., ktorým osobám je potrebné vyplatiť sumu 7.000,- Eur. Opätovne, ako v prípravnom konaní, potvrdil, že v kaviarni K. v obchodnom centre U. v K. vyplatil peniaze do rúk obžalovanému S.. Ďalej uviedol, že po tom, čo za ním prišiel obžalovaný K. a ponúkol mu pomoc pri vymáhaní pohľadávky, on s tým súhlasil, tvrdil, že K. ho nenútil k tomu, aby takúto pomoc prijal, uviedol, že súhlasil s tým, že keď mu obžalovaní pomôžu, že im požičia sumu 7.000,- Eur, ale v skutočnosti mu pohľadávku nepomohli vymôcť. Rovnako tvrdil, že súhlasil s tým, že keď pomôžu s vymožením pohľadávky sumu 5.000,- Eur až 7.000,- Eur mu nebudú musieť vracať. Pokiaľ ide o stretnutie obžalovaných F. a S. v kancelárii u X.. S. N. uviedol, že S. sa pýtal N., či má dlh, tento to priznal s tým, že momentálne nemá finančné prostriedky na úhradu, a že keď bude mať peniaze, svoj záväzok splní, obžalovaný K. pri tomto stretnutí nebol. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný K. ho fyzicky akýmkoľvek spôsobom za uvedené obdobie nenapádal ani neohrozoval. Na otázku, či po vyplatení sumy 7.000,- Eur ho obžalovaní ešte kontaktovali, kedy, kto a z akého dôvodu, poškodený tvrdil, že naďalej chodili autami pred jeho dom, na parkovisku pred K. v J. obžalovaný S. za ním bol a rozprával stále o tých zvyšných peniazach, ktoré mal vyplatiť a to rozdiel 15.000,- Eur. Uviedol, že pokiaľ ide o obžalovaného K. a F. nespomína si, že by ho kontaktovali a nespomína si, že by obžalovaných kontaktoval on. Tvrdil, že pokiaľ na motorových vozidlách chodili pred jeho dom, išlo o osoby W. K. a N. S..

Na otázku obžalovaného F., keď pri výpovedi uviedol, že túto pohľadávku si vedel od N. vybaviť sám, prečo sa kontaktoval s obžalovanými a išiel s nimi do kancelárie N., poškodený uviedol, že N. mu stále sľuboval, že keď bude mať peniaze, že si dlh voči nemu splní, ale keď sa tak nedialo, pristál na takúto pomoc. Poškodený nevedel uviesť časovo, ako dlho vymáhal sám svoju pohľadávku od X.. N.. Obžalovaný F. na to uviedol, že dlhé mesiace vymáhal u N. sám svoju pohľadávku neúspešne, a keď on s S. boli spoločne v kancelárii u X.. N., za krátky čas na poškodeného prepísal byt v meste R.. Na to poškodený uviedol, že N. získal byt v R. do svojho vlastníctva iba tesne predtým, než byt previedol na neho. Na otázku obžalovaného F., ako je možné, keď uvádzal, že mal strach z vydierania, že sám zastavil svoje vozidlo v obci A., poškodený uviedol, že zastavil preto, že mu povedali ešte v I., že odtiaľ idú rovno za J. dohodnúť sa, a keď sa vracali a stretali sa v A., tak zastavil, pretože na neho blikali svetlami vozidla. Zároveň chcel vedieť, ako sa dohodli s pánom J., a až vtedy na neho vytiahol obžalovaný F. nôž. Obžalovaný uviedol, že si nespomína, či ho F. po tom, čo došlo k odovzdaniu finančnej sumy 7.000,- Eur v bare K. kontaktoval alebo sa mu vyhrážal nejakým spôsobom.

Z výsluchu svedka X.. S. N. vyplynulo, že s A. F. a W. K. mali obchodnoprávny vzťah, robili pre neho omietky na bytovom dome v K., respektíve pre jeho firmu JP I. s. r. o. v K., kde bol konateľom. Tieto práce vykonávali niekedy v novembri a decembri 2010, za vykonanú prácu im bolo čiastočne zaplatené a vyrovnanie zvyšku dlžnej sumy vyrovnal prevedením nehnuteľností a to bytu v R. na A. F., respektíve na toho, na koho prešla pohľadávka voči nemu. Uviedol, že má pocit, že k prevodu bytu došlo asi vo februári roku 2014. Uviedol, že s A. F. mali dobré vzťahy, tak sa dohodli tak, že nakoľko nemal hotovosť, tak sa dohodli na prevode bytu v R. na A. F., pričom hodnota bytu bola vyššia než bol jeho dlh, túto vec riešili od novembra 2013 do februára 2014. Tvrdil, že nikto iný pri týchto rokovaníach ohľadom vyrovnania pohľadávky nebol, respektíve nikto do toho nevstupoval. Svedok uviedol, že obžalovaný N. S. sa iba informoval, či došlo k uhradeniu pohľadávky pre A. F., či ten byt už na neho prešiel, tvrdil, že nebol dôvod, aby zaplatenie pohľadávky niekto sprostredkoval, pretože s A. F. mal dobrý vzťah. Tvrdil, že obžalovaný S. u neho vo firme bol, ale jednanie s A. F. sa nezúčastňoval. Uvádzal, že A. F. nepotreboval,

aby sa za neho niekto prihovárал, pretože on predmetnú pohľadávku voči nemu chcel uhradiť a tvrdil, že obžalovaný S. nijako neovplyvnil vyrovnanie tohto dlhu.

Na hlavnom pojednávaní svedok uvádzal tie isté skutočnosti, ako v prípravnom konaní a ďalej uviedol, že je pravdou, že v jeho firme ho spoločne navštívili A. F., N. S. a K. F., ale išlo o návštevu zrejme v rámci ich nadštandardných vzťahov, majiteľovi pohľadávky dal najavo, že svoj záväzok chce splniť, pričom túto vôľu prejavoval hneď od začiatku vzniku pohľadávky. Uviedol, že v novembri 2013 dostal ponuku od investora, voči ktorému mal pohľadávku v titulu vykonávania diela na uvedenej stavbe v K. s tým, že tento mu pohľadávku zaplatí prostredníctvom prevodu pozemku, ktorý vlastní v K., následne z toho pozemku navrhol vyriešiť aj pohľadávku A. F. voči nemu, k dohode ohľadne takéhoto započítania pohľadávok nedošlo, preto navrhol následne vyriešenie pohľadávky prostredníctvom prevodu bytu v R.. Uviedol, že s predmetným bytom v R. mal náklady, ceny nehnuteľnosti klesali a nevedel v tom čase o príchode významného investora do R., byt bol nevyužívaný asi po dobu jedného roka a mal s ním iba náklady. Na otázku, či vie vysvetliť, z akého dôvodu poškodený A. F. v prípravnom konaní ani v jednom zo svojich výsluchov neuvádza, predtým, ako mal požiadať o pomoc pri vymáhaní pohľadávky obžalovaných, aby bola akási dohoda so svedkom o zaplatení pohľadávky prevodom bytu v R., svedok uvádzal, že hodnota bytu v R. bola určite vyššia než pohľadávka spoločnosti, za ktorú vystupoval A. F. ako sprostredkovateľ a nenútil ho k takémuto riešeniu, dal iba návrh a tento A. F. prijal, uviedol, že sa snažil svoj záväzok splniť a hľadal rôzne cesty od začiatku až do konca, pokiaľ nedošlo k prevodu bytu. Na otázku, či pri stretnutí v jeho firme, keď boli prítomní F., S. a A. F., či tento pôsobil dojmom strachu a dojmom vydieraného človeka, svedok uviedol, že takýto pocit nemal. Svedok na otázku jedného z obžalovaných uviedol, že najprv navrhoval pri tomto stretnutí riešenie prevodom pozemku, ktorý mu núkal investor a namiesto zaplatenia ceny za dodanie diela potvrdil, že takéto konečné riešenie bolo zavrhnuté S., F. a F. a následne im navrhol, že svoj záväzok uhradí prevodom svojho bytu v R. pre spoločnosť, ktorú zastupoval A. F.. Svedok potvrdil, že stretnutie v jeho kancelárii, kde boli prítomní F., A. F. a S. sa nieslo v priateľskom duchu.

Z výsluchu svedka K. J. vyplynulo, že istý čas prišiel za ním do miesta bydliska v J. poškodený A. F. s tým, že má problém s osobami, ktoré požiadal o pomoc pri vymáhaní jednej pohľadávky a uvádzal, že za vymoženie žiadajú 50 % odmenu, čo sa jemu videlo veľa, spojil sa s obžalovaným F., s ktorým má dobré vzťahy, oznámil mu dôvod, prečo sa o vec zaujíma, uviedol mu, že suma, ktorú vyžadujú, je neprimeraná a nakoniec bolo dojednané, že reálna odmena za vymoženie pohľadávky je 7.000,- eur, s čím súhlasil aj poškodený A. F.. Keď za ním vtedy prišiel F. neuvádzal mu, že odmenu za vymoženie pohľadávky nechce zaplatiť, akurát sa dozvedel, že tá odmena má predstavovať polovičku z vymáhanej pohľadávky a nakoniec výška dohodnutej odmeny vo výške 7.000,- Eur bola A. F. vyplatená v K. v bare obchodného centra U., kde boli prítomní A. F., N. S., on a K. F.. Potvrdil, že je pravdou, že bol s A. F. za jeho otcom, kde mu uviedol, čo je zmyslom jeho návštevy. Pri odovzdávaní peňazí v K. sumu 7.000,- Eur prevzal od A. F. pred ďalšími prítomnými osobami a následne túto odovzdal N. S.. Uviedol, že s A. F. bol vo veľmi dobrom vzťahu, tento za ním chodil takmer každý deň, chodili spolu na výlety a podobne, taktiež s obžalovaným W. K.. Uviedol, že do otca A. F. išiel len na pozvanie A. I. potvrdil, že o sume X.XXX,- Eur, ako odmene za vymoženie pohľadávky sa bavil iba s obžalovaným K. F.. Svedok uviedol, že v tom čase nemal vedomosť o tom, že by A. F. bol v tejto veci vydieraný, A. F. bol u neho na návšteve výlučne s tým, že sa mu zdá odmena 22.000,- Eur za vymoženie pohľadávky príliš vysoká. Svedok potvrdil, že bol prítomný pri stretnutí na benzínovom čerpadle Q. v J., kde bol prítomný aj obžalovaný K., poškodený F. a F., pričom pri tomto stretnutí medzi F. a obžalovaným K. nedošlo k žiadnym nezhodám. Nevie o tom, že by medzi nimi malo niečo dôjsť a nepočul ani vtedy, že by zo strany K. došlo k vyhrážkam na adresu A. F., že mu zhorí auto. Svedok tvrdil, že po tom, čo bola vyplatená A. F. suma 7.000,- Eur v obchodnom centre U. v K., že už A. F. následne za ním nebol. Stretli sa až po začatí tohto trestného stíhania, kde mu už začal uvádzať nejaké skutočnosti, že sa mu vyhrážali. Svedok nevedel uviesť a vysvetliť, prečo sa mu A. nezveril s vydieraním už v čase, keď za ním bol prvýkrát, že má problémy, že sa mu obžalovaný vyhrážajú alebo vydierajú. Svedok potvrdil, že vzťahy obžalovaného K. a poškodeného A. v tých časoch boli veľmi dobré, uviedol, že počas celej tej doby nemal dojem, že by A. F. bol nejakým spôsobom vydieraný. Ďalej svedok uviedol, že po vyplatení sumy 7.000,- Eur v K. v pravidelnom kontakte s A. F. nebol, možno sa iba niekoľkokrát stretli a možno, že iba raz, a to potom, čo mu zavola A. F., ale potom sa odmlčal. Ozval sa až po začatí trestného stíhania v tejto veci, a pri stretnutí mu A. F. vysvetľoval, k čomu malo dôjsť, až vtedy mu tvrdil, že bol vydieraný ohľadne doplatku sumy, ktorá pôvodne bola dohodnutá, ale neuviedol konkrétnu osobu, ktorá ho mala vydierať, ale bolo to určite až po začatí trestného stíhania. Svedok potvrdil, že sa s A. F. a s obžalovaným K. stretli spoločne v decembri 2014, uviedol, že si už

nespomína, čo konkrétne prejednávali, ale uviedol, že ich stretnutie sa nieslo v kamarátskom duchu a mal dojem, že A. F. nechce, aby jeho vzťahy s obžalovaným K. boli narušené.

Z výsluchu svedka K. F. vyplynulo, že niekedy v decembri 2013 alebo začiatkom januára 2014 prišiel za ním W. K., že jeho bývalý spoločník zo I. má problémy s chlapcami z K., konkrétne s S. a F. a sám K. mu povedal, že A. F. je z nich vyplašený a bude ochotný dať za ochranu peniaze. Následne spoločne s K. išli za A. F., tomu povedal iba všeobecne, že mu vie pomôcť s chlapcami z K., nespomínal mu nijaké mená ale vycítil, že nechce dať peniaze, a nakoniec sa dohodli, že A. F. sa mu ozve, respektíve zavolá W. K.. Keď sa začal o vec bližšie zaujímať, stretol sa v K. s F. a S., ktorí mu uviedli, že ide o nejakú pohľadávku, ktorú má A. F., alebo jeho firma, ktorá je nevyhľaditeľná. S. s F. prišli na to, že K. robí nejaké intrigy, takže chodili za A. F. iba sami a ďalej sa už o vec nezaujímal. Po tomto stretnutí mu zavolať K. J., s ktorým sa pozná, stretli sa na A. pri pamätníkoch, tam mu uviedol, že ho oslovil A. F.. Potom volal S. a stretli sa v J. na benzínovom čerpadle Q. na F. v J., kde boli F., S., K. a on, na čo prišiel na stretnutie aj K. J., S. mu ukazoval nejaké papiere týkajúce sa pohľadávky. Uviedol, že prišli na to, že všetky špekulácie a intrigy robí K. a on iba chcel, aby si to W. K. nezlizol, čo v podstate bolo aj zmyslom jeho účasti na tomto stretnutí. Asi po dvoch týždňoch od tohto stretnutia mu zavolať K. J. a niekedy podvečer prišiel za ním na G., kde bol zhodou okolností u neho aj K., ktorý sa mu pochválil, že dostal X.XXX,- E. od J., ktoré ani nečakal, hovoril, že K. J. vybavil od A. F. 7.000,- Eur. Z tejto sumy mu J. odovzdal 1.000,- Eur. Po čase mu zavolať F. s tým, že zabije aj K. aj toho druhého pretože čakal viac peňazí, malo ísť o väčšiu sumu, pretože malo ísť o nejaký byt v R. alebo K., takže mali na tom zarobiť oveľa viac peňazí. F. mu viedol, že to pokašľal K., sťažoval sa na neho, chcel ísť za A. F. pre peniaze, ale on mu povedal, že nech to nechá tak, tiež mu mal povedať, že S. má k tomu aj papiere, že potom, keď budú peniaze, tak dostane svoj podiel. Uvedené vyhrážky, ktoré v súvislosti s touto vecou počul, tieto mu povedal do telefónu iba F., ktorý je jednoduchší, takto rozpráva ale nemyslí to vážne. Svedok uvádzal, že K. mu rozprával také veci, že S. s F. chodia za A. F. a sa mu vyhrážajú, ale nakoniec to bolo tak, že to celé navymýšľal K. a nebyť jeho, tak K. by si to celé zlizol, pretože natiahol všetkých do toho a nebyť rešpektu medzi ostatnými, tak pre K. by sa to skončilo zle.

Z výsluchu svedka K. I. vyplynulo, že pozná W. K. aj A. F., s ktorými sa pravidelne nestretáva, čo sa týka samotného trestného činu vydierania uviedol, že niečo počul ohľadne tejto veci, ale iba ako „jedna babka povedala“, konkrétne neuvádzal nič. Uviedol, že sa tieto dve osoby mali medzi sebou pohádať, ale nevie, čoho sa to týkalo, či ohľadom biznisu, alebo ohľadom niečoho iného a A. mu spomínal, že má s W. problémy, ale s W. K. sa o ničom takom, ako je biznis, nebavili.

Z výpisu účtu S. F. z V. D. vyplýva, že dňa 30.12. bol vykonaný výber hotovosti v sume 7.000,- Eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom RD - X. I. D. D., zastúpený konateľom W. K. a S. F., ako postupníkom vyplýva, že postupca postupuje na postupníka pohľadávku, ktorú má voči obchodnej spoločnosti JP I. I. K. v celkovej výške 47.677,26 eur, pričom predmetnú sumu tvorí súčet štyroch faktúr, splatných v dňoch 21.01., 26.01., 27.01. a 01.03.2012.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na obžalovaného vyplýva, že tento sa v minulosti dopustil siedmich priestupkov, a to piatich na úseku dopravy a dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške od 25,- € do 150,- €, v jednom prípade, a to v roku 2010 mal fyzicky napadnúť inú osobu.

Z charakteristiky K. na obžalovaného vyplýva, že tento je ženatý, má jedno dieťa, pričom ďalšie údaje o ňom mesto nepodalo.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ štyrikrát odsúdený za rôznu trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/107/2014, zo dňa 28.7.2014 pre prečin výtržníctva, kde mu podľa § 364 ods. 1, § 42 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zákona bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 26 mesiacov, bol mu zároveň uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 rokov a zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce z 25.2.2013 sp. zn. 3T/37/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že nebolo mimo akúkoľvek a nepochybne dokázané, že tento skutok sa stal, a že tento mal spáchať obžalovaný N. S.. V. N. S. vypovedal iba v prípravnom konaní, pretože v konaní pred súdom výlučne žiadal, aby súd prejednal vec a rozhodol v jeho neprítomnosti. Zo samotnej skutkovej vety obžaloby vyplýva, že obžalovaný sa mal dopustiť skutku tým, že mal zastrašovať, spoločne s K. F. a W. K. poškodeného A. F. takým spôsobom, že mu ukážu, čo je mafia a že mu podpália auto, taktiež tento skutok mal spáchať tým, že mal povedať A. F. dňa 30.12.2003 pri odovzdaní sumy 7.000,- € v kaviarni K. v OC U. v K., že zvyšných 15.000,- € im vyplatí, keď predá byt v R..

Obžalovaný spáchanie skutku jednoznačne v prípravnom konaní popieral. Zo spáchania skutku ho usvedčuje iba poškodený A. F., okrem výpovede poškodeného nezistil voči obžalovanému žiaden iný priamy, ale ani nepriamy dôkaz, ktorý by preukazoval jednak zastrašovanie z jeho strany na poškodeného a tak isto žiaden dôkaz o tom, že by sa mu mal vyhrážať v J. pred K., že mu musí zaplatiť sumu 15.000,- €, čo predstavuje sumu dojednanú pôvodne, a to XX.XXX,- € so sumou vyplatenou, teda 15.000,- €. Samotná skutková veta obžaloby sa neuvádza v samotnej vete obžaloby tento čiastkový útok zo strany obžalovaného na poškodeného chýba. Rovnako pokiaľ ide o vydieranie, ktorého sa mal dopustiť tým, že 30.12.2013 v kaviarni K. v K. mal vydierať poškodeného tým, že mu povedal, že zvyšných 15.000,- € vyplatí, keď predá byt v R., nepredstavuje z logického výkladu vyhrážku, alebo akýmkoľvek spôsobom vydieranie ako také zo strany obžalovaného na poškodeného.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obchodná spoločnosť obžalovaného W. K. a poškodeného A. F. vykonávala pre spoločnosť X.. S. N. v K. nejaké stavebné práce, za ktoré X.. N. nevyplatil dohodnutú sumu, z výsluchov a z obsahu spisu je zrejmé, že túto sumu spoločnosť K. a F. nebola v stave vyriešiť za takmer 2 roky, až po tom, čo do veci A. F. zainteresoval K., obžalovaného N. S. a F. sa veci pohli a za niekoľko mesiacov došlo k prepisu bytu v R., majiteľom ktorého bol X.. S. N., a takto bola pohľadávka v tom čase už výlučne A. F., respektíve jeho otca, vyriešená. Podľa názoru súdu, celým problémom, ktorý zakladá túto kauzu, je tvrdenie už právoplatne oslobodeného W. K. z tohto trestného činu, ktorý uvádzal k osobám, ktoré požiadal o pomoc pri vymožení pohľadávky, že odmena za túto službu bude predstavovať zo strany A. F. polovičku z ceny pohľadávky, t. j. 22.000,- €, pričom táto dohoda podľa výpovede svedka A. F. mala znieť na 7.000,- €, ktorá suma koniec koncov bola aj v obchodnom centre, a to v kaviarni K. v K. aj vyplatená, čo bola aj konečná dohodnutá suma zodpovedajúca z celkovej pohľadávky pri stretnutiach W. K., A. F. a K. J.. Poškodený A. F. tvrdil, že jednou z foriem vydierania malo byť aj vyvážanie sa, okrem iných aj obžalovaného N. S., pred jeho domom na trvalom bydlisku, svietenie svetlami auta do okien rodinného domu, okrem poškodeného A. F. ďalší dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia preukazoval, resp. verifikoval, nebol v konaní vykonaný, ani produkovaný zo strany obžaloby, takýto dôkaz neposkytol dokonca ani otec poškodeného A. F., s ktorými bývajú v spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o vyhrážky iného typu, že obžalovaný podpáli auto A. F. rovnako okrem výpovede poškodeného nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by toto jeho tvrdenia potvrdzoval. To isté sa vzťahuje aj na vyhrážky, že obžalovaný mal tvrdiť, že je súčasťou mafie. Samotné konanie, resp. tvrdenie uvádzané poškodeným A. F., že pred K. v J. pri náhodnom stretnutí mal požadovať obžalovaný od neho sumu 15.000,- €, ako rozdiel medzi sumou 22.000,- € a vyplatenou sumou 7.000,- €, nepredstavuje podľa názoru súdu žiaden nátlak, vyhrážku, a už vôbec nie vydieranie a navyš táto skutočnosť sa v samotnej skutkovej vete obžaloby ani neuvádza. Rovnako tvrdenie v obžalobnej vete, že obžalovaný mal od poškodeného pri vyplatení sumy 7.000,- € uviesť poškodenému, že ďalšiu sumu, a to 15.000,- € vyplatí ďalším osobám po predaji bytu v R., nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ide iba o tvrdenie poškodeného A. F., ktorú skutočnosť nepotvrdil žiaden iný svedok, ani spoluobžalovaný F. alebo W. K..

Pokiaľ ide o zaplatenie sumy 7.000,- € za poskytnutie pomoci pri vymožení pohľadávky u X.. S. N., k tomu je potrebné uviesť, že samotný poškodený s takouto sumou, vychádzajúc z výšky pohľadávky 47.000,- € súhlasil, a bol ochotný takúto sumu vyplatíť. Dominik F., vychádzajúc z vykonaného dokazovania, akceptoval a potvrdil, že v prípade úspešného vymáhania predmetnej pohľadávky zaplatí N. S. a K. F. sumu 5.000,- € až 7.000,- €, pričom pôvodne malo ísť o nejakú pôžičku, pričom neskôr aj potvrdil, že v prípade vymoženia pohľadávky mu túto sumu nebudú musieť vrátiť. Obžalovaný N. S. zrejmé na základe rozhovoru s Róbertom K. sa domnieval, že odmenou za vymoženie pohľadávky má byť suma rovnajúca sa 50% vymoženej pohľadávky, čo malo predstavovať sumu 22.000,- €, túto skutočnosť spomína sám poškodený A. F., že toto mu naznačil N. S. a podľa názoru súdu, práve rozpory ohľadne výšky odmeny za vymoženie pohľadávky spôsobili nedorozumenie a vyvolali v podstate celé trestné stíhanie ohľadne tohto zločinu.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že K. a svedok poškodený A. F. sa domáhali splnenia záväzku od X.. N. po splatnosti faktúr, čo bolo v apríli 2012 a z vykonaného dokazovania je tak isto zrejmé, že túto pohľadávku neboli schopní vymôcť až do jesene 2013, resp. do začiatku zimy 2013-2014, kedy došlo k stretnutiu obžalovaného N. S., K. F. a A. F. s dlžníkom X.. S. N..

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd je názoru, že došlo prostredníctvom obžalovaného S. k vymoženiu pohľadávky poškodeného A. F. od dlžníka X.. N., súd je názoru, že za túto službu bola v konečnom dôsledku dohodnutá odmena vo výške 7.000,- €, k vyplateniu ktorej aj reálne došlo dňa 30.12.2013, čo vyplýva jednak z výpovede poškodeného A. F., svedka J. a čomu nasvedčuje aj listinný dôkaz, a to výpis z účtu otca poškodeného A. F. zo dňa 29.12.2013 v sume 7.000,- €, hoci zaplatenie sumy 7.000,- € obžalovaný N. S. v prípravnom konaní popieral. Z vykonaného dokazovania má súd tak isto za to, že zaplatením sumy, resp. odmeny vo výške 7.000,- €, za vymoženie pohľadávky 30.12.2013 vec bola v podstate ukončená, sám poškodený A. F. vypovedal, že po zaplatení tejto odmeny v bare K. v K., ho obžalovaný nekontaktovali, až po nejakom čase, keď sa stretol s obžalovaným N. S. v J. pred K., tento od neho požadoval vyplatenie zvyšku sumy, t. j. sumu 15.000,- €. Podľa poškodeného F. aj po tomto dátume mal byť S. jednou z tých osôb, ktoré mu svetlometmi svojich motorových vozidiel mali svietiť do okien, ale okrem tohto svedka túto skutočnosť v konaní neuvádzal nikto a čo je najzaujímavejšie ani svedok S. F., otec poškodeného, ktorý s ním býva v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o ďalšie vyhrážanie, ku ktorému malo dôjsť pri A. služieb v I., keď sa stretli na jeden strane S., F. a K. a na druhej strane F. a S. sa mali prechádzať s F. po chodníku a uvádzať mu, že môže dopadnúť ako Migaľ, že jemu zhorelo auto, pri tomto rozhovore okrem týchto dvoch osôb nebol nik iný a v konaní nebolo preukázané, okrem tvrdenia poškodeným, že k takejto vyhrážke naozaj došlo, keďže nie je verifikovaná žiadnym iným dôkazom.

C. z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že jediným usvedčujúcim dôkazom v tomto trestnom konaní, je výpoveď poškodeného A. F., pokiaľ ide o jednotlivé skutky, ktorými malo dôjsť k vydieraniu, nie sú okrem tohto dôkazu overené a potvrdené inými dôkazmi, za takýchto skutkových okolností je sú názoru pri absencii akéhokoľvek iného dôkazu preukazujúceho tvrdenia poškodeného, že takýto skutkový stav nemožno považovať za relevantné a objektívne preukázanie viny obžalovaného N. S.. Tento stav prinajmenšom vyvoláva zjavné a závažné pochybnosti, že skutok sa vôbec stal, preto súd obžalovaného N. S. spod skutku obžaloby oslobodí a vzhľadom k oslobodzujúcemu rozsudku, poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.